

88. Fædreneland ved den bølgende Strand.

Allegretto.

H. Nutzhorn.

1. Fæd-re-ne-land ved den bøl-gen-de Strand, i den maj grønne Lund, ved det dej- li-ge Sund, af de

syngende Vo-ver om - skyl-let sid-der bleg du i Sor-gen ind - hyl - let; dog for

dig er det bed - ste til - ba - ge; thi end le-ver den Gam-le af Da - ge!

2. Sort ser det ud
 Men almægtig er Gud,
 Dine Fjender til Lands
 Er og Fjenderne hans,
 De er Fjender ad Sandhed og Retten,
 De er Fjender ad Kjærligheds-Ætten,
 De har alle det værste tilbage,
 Thi end lever den Gamle af Dage!

3. Maane og Sol
 Sidde løse paa Stol,
 Som et Lagen det gaar
 Under alt, hvad bestaar,
 Dog din Ven sidder fast i det høje,
 Over dig vaager Forsynets Øje!
 Lad kun Lovsang afløse din Klage;
 Thi end lever den Gamle af Dage!

4. Højt over Sol
 Paa sin Konninge-Stol,
 Om end Skyerne brast,
 Sidder kjærlig og fast
 Han, som vogtede Danmark saa længe,
 End hans Bue har klangfulde Streng,
 Og hans Bue slaar aldrig tilbage,
 Tro som Guld er den Gamle af Dage!

5. Muldjord i Bryst
 Ser den høje med Lyst,
 Der kan Solstraalen bo,
 Der kan Himmelbyg gro,
 Han, som hører, naar Muldjorden sukker,
 Den med perlende Taarer bedugger,
 Med den Trøst kommer Troen tilbage,
 At end lever den Gamle af Dage!

6. Fuglenes Røst
 Spaar om Danemænds Høst,
 Under Mundharpe-Klang
 Og Smaapigernes Sang.
 Lykken vendes som Skibet paa Voven,
 Lykken vendes som Bladet i Skoven,
 Til den Lykke man aldrig saa Mage,
 Saa end lever den Gamle af Dage!

7. Fædreneland!
 Som paa Afgrundens Rand,
 Midt i Bølgerne blaa
 Skal du blomstrende staa,
 Med din Maj og med dine Kjærminder
 Som en Mø med let rødme Kinder;
 Du endnu har det bedste tilbage,
 Det laa gjemt hos den Gamle af Dage!

N. F. S. Grundtvig.